

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

1947

Петро Андрусів

РІК IV. Ч. 7. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ЛИПЕНЬ, 1947. ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., JULY, 1947 VOL. IV No. 7

ПОЛЬЩА ЗАСУДИЛА УКРАЇНКУ НА СМЕРТЬ

Телеграми з Варшави повідомляють, що польський большевицький уряд засудив на смерть 18 членів УПА, між якими була Любомира Богачевська. Її обвинувачувано що командувала частинами УПА, й що мала звязок з українською організацією в Чехословаччині.

Другу українку, Зиновію Дацко засуджено на 15 літ тюрми.

ЗА ВИІЗД ЗБІГЦІВ ДО ІНШИХ КРАЇВ

На засіданні підготовчої комісії ІРО, директор міждержавного комітету у справах збігців, Емерсон, заявив, що загальне положення збігців і ДП змінилось на краще. На це вплинуло запотребування робітників усіми державами Західної Європи.

Крім Англії та Белгії, які вже тепер розпочали забирати потрібну їм кількість робітників, також пляни вербування розглядають тепер також уряди Франції, Голандії й Швеції.

Бритійський делегат Рендел, заявив, що така розв'язка питання ДП. корисна не тільки для потребуючих держав; вона виконує й великі гумані завдання, полекшити долю соток тисяч збігців. Далі заявив, що заокеанські держави повинні використати цю нагоду щоб і для себе здобути відповідну кількість потрібних їм емігрантів. Голандський делегат висловив побоювання що елімінація кваліфікованих робітників може принести шкоду іншим категоріям збігців, положення яких дуже тяжке.

НЕ БУДЕ МЕНШИХ ПОДАТКІВ

Конгрес у Вашингтоні ухвалив був бил про часткове зменшення федеральних податків, від 1 липня ц. р. Загалом зменшення податків мало обтяжити бюджет на 4,000,000,000.

Однак президент Труман поклав вето (спротив) на цей бил, а після того він у Конгресі не добув двох третин голосів щоб переголосувати вето, й так проект закону упав. Через це у цій році не буде зменшення податків.

Учениці Академії св. Василія у Факс Чейс пакують 22-фунтові пакунки для українських дітей на скитальщині. Досі ви пакували 50 пакунків. Є тут теж дівчата, що недавно прибули із скитальщини.

ДОРОТІ ТОМПСОН У ПРОВІДІ ОБОРОНИ ЗБІГЦІВ

В Нью Йорку зорганізовано Комітет Оборони Збігців у якого провід є відома журналістка Дороти Томпсон, бувший заступник говернора Нью Йорку Чарлз Полетті і Роберт Ла Фаллетт.

Організація займається обороною збігців в Європі. Вона „у принципі” погоджується з ІРО; але вважає, що крім помочі у переселенні збігці потребують також політичної оборони перед загрозою з боку тоталітарного уряду Світів. Адреса організації:

Refugees Defense Committee,
112 E. 19th St., New York City.

ЛИСТИ З ПОЛЬЩІ ЗА ДОЗВОЛОМ

В Польщі вийшов новий розпорядок що від тепер листи за кордон можуть писати лише ті, що дістануть окремий дозвіл від „Служби безпеки” Тепер листи закордон треба буде давати на пошту отвореними, а приймуть листи лише тих що матимуть на це дозвіл.

ЗА ІНТЕРВЕНЦІЮ ОН В ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

Часопис „Українська Трибуна” який виходить в Мінхен, в Німеччині, апелює за інтервенцією Об'єднаних Націй в Західній Україні.

Редакція каже що коли Об'єднані Нації вислали розслідні комісії до Греції й Палестини, де ведуть боротьбу партизани й підпільні організації, то повинні таксамо вислати окрему комісію до Західної України, де веде боротьбу УПА. Судею у спорі, каже часопис, повинна бути незаінтересована сторона.

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ У БРАЗИЛІЇ

Український часопис „Праця” у Бразилії (який після довгої заборони чужомовної преси знову зачав появлятися) повідомив, що у травні мав відбутись конгрес бразилійських українців. Конгрес мав відбутись в Куритибі, у провінції Парана.

Зазив підписали: Іринарх Маланяк, ЧСВВ, д-р Софрон Волошин, Ігнатій Ящинський, Прокіп Моркотун, Петро Курач Михайло Решетник, Лука Парубочий.

РАДІО-СТАЦІЯ У П А

Тижневик „Нові Дні”, що виходить в Зальцбургу, в Австрії, подав таке повідомлення:

Таємна радіо-станція „Вільна Україна”, яку уладила УПА, передала, що атентат на польського воєнного віцеміністра генерала Сверчевського з яким разом згинуло 24 особи з його штабу, виконали українці у відплату за вбивство багатьох ворожих совітам українців та за брутальну поведінку з ними.

Радіо-станція подала що генерал Сверчевський брав вирішальну участь в переслідуванні українців у Польщі.

5,000 СКИТАЛЬЦІВ ПРИЙДУТЬ ДО КАНАДИ

Канадійський уряд згодився щоб до Канади приїхали 5,000 скитальців з Європи на роботи до різних промислів.

Крім того може приїхати частина польських вояків з Англії, а також свояки канадійських громадян.

ШИРІТЬ „НАШЕ ЖИТТЯ”!

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Реданція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Передплата у Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Кожна членка

Чи кожна членка може причинитися до розвою своєї організації?

Так. Кожна членка не то що може, але є до того обов'язана. Може хто спитає в який спосіб вона має це робити. Спосіб дуже легкий. Завжди і всюди, де лиш стрічаємось з жінками що не є членками СУА говорім про нашу організацію, її завдання, працю, провід. І говорім добре, з повагою, з признанням для наших урядничок і членок. Не критикуймо своїх членок і проводу перед жінкою, яка не обзайомлена з нашою працею, бо вона нам поради не може, а до того відразу захопитися до організації і нас самих виминатиме. Про те що наприклад говориться на зборах товариства не треба розказувати поза зборами. Бо хоч там ніяких тайн нема, то все таки це діло чисто організаційне і загалові не цікаве.

Організаційну працю треба розуміти так як своє власне домашнє життя. Що там говориться в родині, а цавить коли знайде непорозуміння, ми зараз при стрічі з людьми не розповідаємо про те що було дома. Хто так поступає, сам себе осуджує.

Колиб ми при стрічі з другими завели тугірку про свій відділ, як там гарно йде праця, що маємо нагоду щось доброго почути й навчитися, нераз-спільно повеселитися, то не одна жінка вписалася до того відділу. Багато вже є жінок що діти вигодували й вивінували і вони шукають товариства й громадської праці "щоб дома не скучати" бо привикли до активного життя в родині. Вони раділиб колиб ви запросили їх прийти до товариства. Чимало знов жінок хоче працювати для свого народу, але вони не сміливі, їх теж треба запросити.

І так, куди оком глянь багато, багато українських жінок не належать до жадної організації, бо ніхто не потурбувався їх закликати. Безперечно що є й такі що "принуки" не потребують, бо свідомі свого громадського обов'язку, але ті знов "не мають часу" не хочуть "бадруватися"; для них ця організація "не підходить" хоч признаються що про неї нічого не знають. Одним словом не хочуть нікуди належати. А таких "самостійних" у нас досить багато. Вони колись побачать свій блуд, і стануть членками організації, але їх потрібно до праці тепер, коли український народ бореться за волю, за незалежність нації.

Тепер літом, стрінемо багато жінок з якими не було нагоди пізнатись. Використаймо цю нагоду зробити добре діло, приєднаймо їх до своєї організації. Кожна щира українка повинна дати вияв патріотизму, приналежності до Союзу Українок Америки, який за 22 роки існування віддавав свою працю для українського народу спільними, об'єднаними силами патріотичних членок.

Друга причина яка повинна нас спонукати до щирої праці в поширенні рядів СУА, є та що тепер одинока Америка має можливість розвитку народнього життя. Булоб непростим громадським проступком, колиб ми в таку чорну годину нашої Батьківщини зложили руки бездільно.

Кожна членка СУА може й повинна розвинути як найбільшу активність у розвою нашого рідного Союзу Українок Америки.

Павлина Панамаренко,

1-ша місто-голова СУА.

МИТРОПОЛИТ ШЕПТИЦЬКИЙ РЯТУВАВ ЖИДІВ

Жидівська газета „Ібергарт" пише:

„Багато жидівських дітей скривалося в монастирях і виховних заведеннях, які провадили монахині.

„Були випадки, коли священники звертались до жидівсь-

ких представників з пропозиціями, що вони приймуть певну кількість дітей під свою опіку. Так у Львові Митрополит Шептицький врятував у підземеллях свого монастиря 15 дітей і декілька дорослих жидів"

„Одночасно Митрополит Шептицький видав у цій справі заклик до других українських

НОВИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ РОБІТНИЧИЙ ЗАКОН

З уваги на критику останніх кількох федеральних робітничих законів, й на часті індустріальні спірки й страйки, 80-тий Конгрес у Вашингтоні зачав працю над новим робітничим законом ще від січня цього року.

Спершу у проєктах сенатора Тефта й посла Гартлі були гостріші обмеження на юнії які добули ширші права на підставі закону Вагнера з 1935 року. Але з часом проєкт поступенно змінювано, з уваги на протести юній та ширшого громадянства, так що бил вкінці виглядав уже більш компромісовий. Проте, юнії всеодно були проти нього, бо не хотіли стратити своїх прав.

Врешті обі палати Конгресу прийняли проєкт закону великою більшістю голосів. Колиж бил прийшов до Білого Дому, президент Труман поклав своє вето (спротив), кажучи що бил є небезпечний й замість зарадити проти страйків то ще більш причинитися до поширення Індустріальних спорів.

Після того палата послів негайно переголосувала спротив президента. Для переголосування й визнання проєкту законом після вета президента, треба двох третин голосів палати, однак палата послів дала ще більше, бо аж чотири п'яті голосів.

Трудніше було у сенаті, де противники проєкту Тефта-Гартлі зачали обструкцію. Тимчасом громадяни з цілого краю засипали сенаторів протестами проти била. Всеж таки при голосуванні 23 червня проєкт добув 6 голосів ще понад потрібну більшість двох третин щоб переголосувати спротив президента.

І так бил став законом краю.

Ось найважливіші постанови нового закону:

1.— Він дозволяє урядові добути судову заборону (інджонкшен) проти страйку на 80 днів, який є загрозою для нормального життя нації, як наприклад вуглевий страйк. Колиб заходи не помогли, уряд має передати справу конгресові.

2.— Закон забороняє заключати контракти про "закрити шапу", (значить що працедавець міг прийняти лише члена юнії до праці).

Зате, закон дозволяє "юнійну шапу" (значить що не-юнійний робітник вступає до юнії коли вже працює), але з тим застереженням, коли юнії у фабриці бажає більшість робітників і заявить це в голосуванні.

3.— Закон забороняє "юрисдикційні страйки", значить такі коди страйкарі хотять примусити працедавця щоб піддержав одну юнію проти другої, у спорі за те, котра юнія має виконати певну працю.

Також закон забороняє бойкоти, щоб примусити одну компанію не працювати з другою. В обох випадках уряд може добути судову заборону.

4.— Закон забороняє юніям контролювати добродійні фонди, що зачалось від січня, 1946.

5.— Закон робить юнії відповідальними за неслухні практики, за які працедавці вже були відповідальні. Працедавці можуть скажити юнії до суду за зломання контрактів і за відшкодування за "юрисдикційні страйки" та бойкоти.

6.— Працедавці не мусять переговорювати збірно з форманами, які наймають і звільняють робітників.

7.— Закон забороняє юніям брати занадто високе вступне і вкладки від членів. Про це має вирішати Національна Рада Робітничих Відносин.

8.— Закон гарантує працедавцям свободу слова у взаєминах з робітниками, наскільки у їхніх заявах про юнії нема силування або погроз.

Тепер коли проєкт став законом, опінії про нього не змінились. Частина публіки його одобрює, а юнії осуджують. Юнії й далі протестують, а багато незадоволених планують дальшу боротьбу щоб як найскоріше цей закон знову змінити. Л-ка.

священиків. Український священник врятував у Львові 12 жидівських дівчат. По відступі німецьких військ передано тих дітей жидівському комітету у Львові"

„Декого з тих священників, які допомагали рятувати жидівських дітей, арештовано та відіслано до Освенціма й інших кацетів".

До цього звідомлення додає від себе часопис „Українська Трибуна":

Згадка жидівського журналу про роллю Митрополита

Шептицького у рятуванні жидівських дітей пригадує нам те незвичайно шляхотне й відважне становище, що його зайняв покійний Митрополит під час відомої проти-жидівської акції в Галичині. Після одного з перших, уладжених гестапівцями, жидівських погромів у Рогатині, Митрополит Шептицький написав листа до Гімлера з рішучим протестом проти вбивання безборонних і невинних людей.

Ширіть "Наше Життя"

ЗВІТ

з допомоги, одержаної від відділів Союзу Українок Америки для делегатур Об'єднання Жінок на Еміграції

Мінхен, 29 травня, 1947

Дорогі Пані!

Ми одержали досі кількадесят пакунків на допомогу жінкам і дітям на скитальщині. Посилки ці вислали поодинокі Відділи СУА з призначенням для тих наших організацій-делегатур, яких списки ми переслали Головні Управі СУА.

І так досі одержали ми разом 75 пачок а в магазині знаходяться ще дальші 40 пачок.

О.У.Ж. одержало вже від таких відділів СУА: від. 21 — 5 пакунків, від. 16 — 3 пак., від. 4 — 1 пак., від. 1 — 6 пак., від. 10 — 18 пак., від. 37 — 1 пак., від. 48 — 1 пак., від. 42 — 4 пак., від. 26 — 12 пак., Допомоговий Комітет, бакс 1661 — 21 пак., Допомоговий Комітет, бакс 2231 — 3 пак. Разом 75 пакунків.

З того видали ми: п-ні Олені Кислевській (Ділінген) для розподілу — 6 (1. від.), п-ні Іванні Скопляк (Розенгайм) — 1 (4. від.), п-ні К. Хомовій (Бад Верісгофен) — 3 (16. від.), п-ні Марії Фуркаловській (Майнц-Кастель) — 5 (21. від.), п-ні Олені Трофимовській (Корнберг) — 18 (10. від.), п-ні Варварі Волошин (Мунстер) — 12 (26. від.), п-ні Марії Біляк (Годенав) — 1 (37. від.), п-ні Кекілії Гардецькій (Бейрут) — 1 (48. від.), п-ні Олені Ріпель (Ганновер) — 4 (42. від.). Разом 51 пакунків. Остає у нас для розподілу (з написом „Допом. Коміт.“ — 24 пакунки. Крім того п. Ірена Буцманюк на Мінхен, Аінгерблук дістала 3 пакунки „КАРЕ“ від 35 відділу СУА.

Крім того дістали ми кілька 11-фунтових пакунків на адресу нашої організації в Мінхені, а то від пп.: Прокопович (Детройт) — 1 пак., М. Ясінська (Детройт) — 1 пак., М. Васько (Детройт) — 1 пак., Ева Стаськів (Детройт) — 1 пак., Круцько (Детройт) — 1 пак., Козаченко (Детройт) — 1 пак., Варвара Таськів (Детройт) — 1 пак., Кошуцька (Гемтремк) — 1 пак., Прокопович (Детройт) — 1 пак., М. Ясінська (Детройт) — 1 пак., М. Васько (Детройт) — 1 пак., Ксеня Кміцінська (Детройт) — 1 пак., Жіноча Секція Доп. (Нью Йорк) — 1 пак., Марія Скуба (Нью Йорк) — 3 пак., проф. Грановський (Ст. Павл) 1 пак., проф. Юрій Русов (Ст. Павл) — 1 пак., Укр. Правос. Церква (Міннеаполіс) 2 пак., Марія Процай (Міннеаполіс) — 1 пак. Разом 21 пакунків.

Крім того 21 відділ СУА в Брукліні, Н. Й., вислав 10 па-

Ще один молодечий відділ СУА. З великою радістю вітаємо новостворений молодечий відділ СУА в Детройті.

Congratulations and welcome, Ukrainian Junior League Branch 58, of Detroit. Welcome indeed into the fold of the Ukrainian National Women's League of America, Inc. family, and best wishes of success.

Сердечну подяку складаємо теж тим членкам 23 відділу СУА в Детройті що таку думку піддали й помогли своїм дочкам створити новий молодечий відділ СУА.

Це є п'ятий зряду молодечий відділ СУА за останніх півтора року. Це є: Відділ 50 в Джерзі Ситі, Н. Дж., відділ 51 в Акрон, Огайо, відділ 56 в Шикаго, Ілл., відділ 57 у Філадельфії, Па., і відділ 58 в Детройті.

Ці відділи завдячуємо сеніоркам СУА, які люблять свою організацію і приготовляють нові кадри ідейних працівниць.

Вже можна посилати до скитальців в Німеччині й Австрії пакунки по 22 фунти.

Усі відділи СУА які здержали посилку 69 фунтових пачок через заборону американських мілітарних властей в Німеччині, можуть тепер вислати поживу й одіж до призначених їм таборів у пачках 36 інчів довжини а 22 фунти ваги. Посилати їх належить просто на імя управительки розподілу і адресу табору, що їх Централія подала була відділам для листів з повідомленням. Адреси о. І. Стаха проситься більш не вживати. Треба теж точно подавати зворотну пошту, бо згідно з повідомленням Централія Об'єднання Українських Жінок в Мінхені, вони мали деякі труднощі у пізнанні від кого пачки прийшли. Можна теж посилати пакунки CARE, але краще таки троха потрудитися щоб вислати пакунки зладжені самими членками відділу.

Не посилати гороху й фасолі, натомість більше жирів: оливи, криско й смальцю, томейтів і томейто пейст і квасної капусти в пушках, згушені зупн різного роду, цукор, молоко і т. д. також одіж і черевики для дітей від 1 до 18 років. З листів до Централії бачимо, що наше практичне жіноцтво добре знає що посилати. Дякуємо шире за посилки й працю усім відділам і членкам СУА що так совісно сповнили поручення Централії.

Ми безмірно вдячні ученицям Дівочої Академії СС. Василянок у Факс Чейз, Па., які своїм листом до президента Трумана випросили дозволу на посилку пакунків по 22 фунтів для скитальців.

Хто веде провід у збірці на видання творів Лесі Українки в англійській мові?

Треба з признанням зазначити що філія СУА в Детройті дала початок датком 182 дол., а за тим і: Відділ 16, Детройт, 50 дол.; Відділ 37, Детройт, 10 дол.; Відділ 26, Детройт 25 дол.; Відділ 31, Детройт, 25 дол.; Відділ 42, Філадельфія, 50 дол.; пані Ангела Банах, Філадельфія, 10 дол., і пані Баранецька, Детройт, 5 дол. Разом зложено від 27 квітня до 24 червня, 357 дол. на ту ціль.

В „Наших Житті“ було неодноразово зазначено, що Централія СУА не може взятися за видання цих творів Лесі Українки аж до часу коли потрібна сума буде зібрана. Коли це станеться залежить виключно від доброї волі Відділів і членок СУА і прихильників цієї ідеї. Булоб добре щоб у 25-ту річницю смерті Лесі Українки (1948) ця книжка вже побачила світ. Щире спасибі жертводавцям! Хто слідує?

Усім членкам СУА бажаємо гарних вакацій і доброго відпочивку, щоб осінній сезон могли зачати з новими силами, бо праці заповідається багато.

Приєднайте кілька нових передплатниць для „Нашого Життя“ між новими знайомими підчас вакацій.

Пані Аннета Л. Кмець, председателька комісії звязків з доручення Екзекутиви СУА була на конвенції Джeneral Федерейшен оф Вимен в Нью Йорку 23-28 червня, як представниця нашої організації.

Екзекутива СУА.

жунків „КАРЕ“ на адреси окремих жінок в Європі.

Це є частина пакунків, які ми вже досі роздали. Про решту 40 пакунків, що ще є в магазині, здамо звіт після поділу по делегатурах.

Наша організація одержала теж для студенток Мінхену від

Злученого Допомогового Комітету 155 пачок „КАРЕ“, які розділено і звіт з оригінальними розписками адресаток вислано на руки д-ра Галана.

Так само від тогож Комітету одержано 24 великі пакунки з одежею для 58 жінок на поіменні адреси. Розписки одер-

Дня 30 травня, 1947, несподівана смерть забрала нам членку 55 відділу СУА. у Вест Рочестер, Н. Й.

Катерину Васьків

Покійна походила із села Чисники, повіт Рогатин, прожила 63 роки. До нашого відділу СУА. вступила при його заснуванні, була головою, а через кілька років контрольною. Катерина Васьків працювала завжди шире і дбала про добро відділу і нашої греко-католицької церкви, а свою дочку виховала гарно в наших обрядах. Покійна осиротила мужа Михайла, дочку Анну замужем Пухір і 2 внуків.

Похорон відбувся 3 червня, з церкви св. Йосафата, при участі родини, громадянства, Братства св. Николая, Союзу Українок 55 відділу і Золотого Хреста.

Відділ 55, стратив дуже добру членку й приятельку. Смуток наш великий, що так скоро від нас відійшла. Нехай пам'ять Катерини Васьків буде завжди між нами, а чужа земля буде їй пером.

Софія Гунька, секр.

ПЕРЕДПЛАТИ ПРИСЛАЛИ В ЧЕРВНІ

Павлина Будзол, Детройт, Міш.	9
Текля Шпак, Філадельфія, Па.	7
Анна Стецько, Гемтремк, Міш.	4
Анастасія Вагнер, Джерзі Ситі	3
Марія Федашин, Клівленд	2
Олена Штогрин, Філадельфія	2
Анастасія Біловус, Вен Дайв, Міш.	2
Анна Дусаненко, Нью Йорк Ситі	2
По 1 передплаті: Ева Липак, Дірборн, Міш., о. Степан Мусійчук, Йонгстаун, О., Олена Мудрик, Бруклін, Ф. Баліцька, Честер, Па., Марія Ясінська, Детройт, Анастасія Занко, Гадсон, Огайо. Анна Скубляк, Філадельфія, Анна Бойко, Філад.	

Не дай спати ходячому,
Серцем замірати,
І гнилою колодою
По світу валяться;

А дай жити, серцем жити
І людей любити,
А коли ні, — то проклинати
І світ запалити!

Т. Шевченко

жавших переслали до Злуч. Доп. Комітету. Копію — до п. М. Хомин, яка їх зладжувала.

Об'єднання Українських Жінок на еміграції складає шире подяку всім жертводавцям і тим, що взяли на себе труд в збиранні, пакуванні й відсилюванні. Нехай Бог благословить Ваші труди і дасть сили на дальшу успішну працю на користь нашого многострадаального народу!

Об'єднання Українських Жінок на еміграції.

УСПІШНИЙ ЗДВИГ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В НЬЮ ЙОРКУ

У днях 31 травня й 1 червня відбувся в Нью-Йорку зїзд української молоді митрополітальної округи, як частини Ліги Української Молоді Північної Америки, яка матиме в осені конвенцію у Філадельфії.

В нарадах першого дня взяли участь 300 представників, не лише ньюйорської округи, але й дальших стейтів а також з Канади. Було інтересних рефератів на теми: Сучасність в очах ветеранів, (Данило Слободян); "Наша роля в мирових змаганнях Америки", (Степан Шумейко); "Наша участь в установленні українських американських організацій", (Осип Лисогір); "Чому жінки є активніші від чоловіків в кругах молоді", (Олена Купчинська); "Третій розділ" (Софія Демидчук).

Капітан Данило Слободян зисував погляди українських ветеранів недавньої війни на теперішній стан організованого життя американських українців.

Редактор Степан Шумейко, бувший голова Ліги У.М.П.А., тепер голова Українського Конгресового Комітету Америки, говорив про працю американських українців для визвольних змагань України, що причиняться до світового муру, чого бажає американська нація.

Капітан Осип Лисогір казав, що українська молодь повинна брати більшу й живішу участь у житті нашого громадянства.

Панна Олена Купчинська представила, як далеко більшу участь у громадським житті беруть українці.

В боротьбі за життя 300,000 наших братів і сестер

Весь український народ переживає сьогодні найгірніше лихоліття своєї однаково славної, як і трагічної історії. Мільйони українців на своїй політій кровю, засіяній трупом та вкритій руїною землі зазнають найбільшої неволі та найжорстокіших знущань від безпощадного ворога.

Тільки незначній частині українців заощадила доля тих усіх страхіть і страждань неволі. Тільки відносно мала кількість українців, яких доля, чи недоля, завела в тричі благословенну, бо вільну Землю Вашингтона, в Канаду, чи до південно-американських країн, не мають потреби дрожати, що ворог кожної хвилини може вкоротити їм віку, що може взяти їх на муки. Тільки ця мала кількість українців не потребує сьогодні шукати округинок хліба по чужих смітниках, щоб бодай обдурити, якщо вже не можна заспокоїти, дошкульний голод. На цю малу частину щасливих українців звернені сьогодні очі многострадалної української нації, до них простягнені руки мільйонів їх братів і до них звернений розпучливий голос: РЯТУЙТЕ!

В благочинній допомогівій акції ми, американські українці, мусимо зайняти перше місце. Бо тільки ми маємо до цього всі передумови.

Не маючи можности простягнути допомічну руку нашим братам в неволі на рідній землі, тим більші обовязки спадають на нас у відношенні до тих трохсот тисяч наших братів, які вивалились зпід смертельної небезпеки на батьківщині та попали в загрозливе положення на скитанні. Шість років найбільших воєнних страхіть, вже два роки нелюдських поневірянь на скитанні, постійне полювання на них, як на диких звірів, постійні "скрінінги", постійні погрози, голод, холод, обида! Колиж, нарешті, скінчаться ці знущання над невинними людьми?

Ми, американські українці, вільні громадяни цієї великої й багатой країни, мусимо сказати тут наше слово, мусимо вирятувати наших братів. Цеж триста тисяч найкращих людей, в тому 25 тисяч нелітних дітей, кілька тисяч сиріт, кілька тисяч інвалідів і калік, кілька тисяч старців і хворих, десятки тисяч жінок, що досі вже перейшли всі торттури пекла! Чи ми, їхні брати, дозволимо, щоб вони терпіли і страждали та, проклинаючи свою долю і нас, серед страждань умирали? Чи зазналиб ми будьколи в житті ще радості з нашої волі та з нашого дорібку, якщо ми дозволили загинути цим тром соткам тисяч наших братів на скитанні? Чи не цуралисяб нас наші власні діти, якщо ми дозволили загинути тисячам дітей наших братів і сестер на скитанні?

Найголовнішими завданнями ЗУАДКомітету на найближчий час є:

1. Забезпечити цілу масу українських скитальців перед дальшими ворожими наступами на них та добитися для них основних людських прав на життя і на свободу.

2. Добитися для них дозволу на переїзд у вільні країни, насамперед до Злучених Держав Америки, де вони моглиб почати знова нормальне життя і свою творчу працю на благо цілого людства.

3. Заки це станеться, ми мусимо забезпечити їм найконечнішу допомогу харчами, одягом і ліками для хворих та окремою доживою для дітей і матерей.

Л. П.

Бердичівська Ніч

(УРИВКИ ІЗ ЩОДЕННИКА)

Авторські права застережені

В другій половині вересня 1939 року, більшовики, в результаті порозуміння з гітлерівською Німеччиною, зайняли Західну Україну. Уже перші дні більшовицького панування принесли тій частині українських земель нещадний терор НКВД арешти, заслання та насильну колективізацію. Проти більшовицької окупації живий український народ завзяту боротьбу. На неї відповіли більшовики дальшими переслідуваннями. У вересні 1940 року перевело НКВД масові арешти в цілій Галичині, а зокрема у Львові. Жертвою тих арештів впали сотки молодих українців. По жахливому слідстві, що йому були піддані арештовані, НКВД влаштувало в січні 1941 року у Львові монстропроцес 59-ти українців, в тому кільканайдцяти жінок. Незалежно від трудного слідства, всі обвинувачені держалися дуже добре. Більшість з них була засудже-

на на кару смерті, в тому також молоді дівчата. Частина з них не була розстріляна й перебувала у львівських в'язницях до вибуху німецько-більшовицької війни. На самому її передодні НКВД почало транспортувати в'язнів до в'язниці в Бердичеві. Там перебули в'язні декілька днів. Коли ближалися німці, більшовики обдяли в'язницю нафтою і підпалили. В'язні почали зпуга розбивати в'язницю. Тоді більшовики закидали в'язницю гранатами і почали її обстрілювати зі скорострільів. Лише частина в'язнів змогла врятуватися. Оця жахлива подія увійшла в історію українського визвольного руху останніх років під назвою "Бердичівської ночі". Опис цього нечуваного доказу більшовицького насилья над українським народом приносимо на цьому місці у формі споминів одної з учасниць цієї події, л. П. Редакція.

лося під неділю зробити основні порядки, та краще свій житловий куточок та й себе прибрати. Кожна метушилася на своїй половині сінника, вирівнюючи коц, струшуючи з нього округинок хліба і старанно укладаючи в головах кілька платків одяжини — усе своє майно.

Та в нашій "вісімки" настрої сьогодні був щось здержаний. Кожна з нас була вразливіша як звичайно, чомусь неспокоїна й таємнича. Події, що трапилися цього тижня, зробили на нас враження. Ще раз докладна перевірка наших генералій, параграфу обвинувачення і присуду. Врешті фотографування з табличкою — номером на грудях "анфас", з двох боків лица, відтиски пальців та лікарські оглядини. До цього ще дотинки й жарти урядовців "чубариків", що ніби то між собою голосно говорили про транспорт, про далекий Схід, життя засланих, тяжкі роботи. Так це було ясно, що всі ті експерименти, які з нами робили, були приготуванням до транспорту.

Ми вичували що нас чекає незнана, далека дорога під важким конвоєм у далекий Сибір, страшне майбутнє й хоч тижень тому кожна з нас запевняла вітверто, що воліє транспорт, воліє щоденну тяжку роботу, аби тільки рух, аби тільки покинути врешті свою половину сінника; вирватися з безділля і включитися знову в життя. Сьогодні, коли ця будучність застукала нам майже до дверей, нам стало страшно, нас огорнув жах перед страшним майбутнім, а серце на саму згадку палив біль і розпука, туги за рідними за домом, за батьківщиною.

Мовчазні глядіди ми на себе скриваючи в душі одна перед одною всі ті неспокоїні думки. Осторожно ловили кожний підозрілий рух на коридорі; а очі крадьком поглядали тривожно на двері. Зближалося полудне. Нечаянно почули ми скрипіт ключа

4. Навіть в цих грізних скитальчих обставинах наші брати виявляють велику культурну активність і серед холоду та голоду, в найбільших злиднях вони не перестають творити культурні вартості якими може пишатися весь український народ та які вийдуть на добро й славу цілому людству. І в тому ми мусимо їм дати найкращу матеріальну допомогу.

Ці завдання ЗУАДКомітет зможе виконати тільки при найбільшій співпраці і підтримці цілого американсько-українського громадянства. Тут в першу чергу треба створити відповідний фонд, без якого булаб неможлива ані оборонна, ані допомогова акція.

Перше Загальне Зібрання Комітету не виявило надто великого довіря до нашого громадянства і ухвалило зібрати в цьому році бодай двіста тисяч доларів. Нашим обов'язком буде доказати, що цей брак віри в нашу добру волю таки нашими представниками не є виправданий і ми зложимо не двісті тисяч, але бодай один мільон. Це булоб пересічно навіть не по чотири долари на допомогу кожному нашому скитальцеві. Ці фонди ми можемо зложити, якщо:

1. Кожний американський українець стане спомогаючим членом ЗУАДКомітету та запла- тить річну вкладку 5 доларів, а кожна організація стане дійсним членом та заплатить річну вкладку 10 доларів.

2. Якщо кожний добровільно оподаткує себе та призначить раз в рік свій одноденний за- робіток на допомогові цілі.

3. Якщо дохід з усіх імпрез будемо призначати і негайно пересилати до розпорядження ЗУАДКомітету.

4. Якщо при кожній нагоді, при кожному родинному, чи громадському святі пам'ятати- мемо про 300,000 наших знедолених скитальців та складатимемо добровільні датки їм на до- помогу.

5. Якщо кожний, кому Господь допоміг доробитися більшого майна, стане меценатом на- шого Комітету та призначить більшу суму на допомогову акцію.

Рівночасно з посиленою збірковою акцією, наше громадянство повинно сказати теж своє слово в обороні скитальців, організуючи масові віча та висилаючи відповідні заяви нашому урядові, домагаючись зміни іміграційних законів та допущення українських скитальців до Злу- чених Держав. В усіх цих справах ЗУАДКомітет постійно проголошує в нашій пресі відповід- ні поучення та радить і допомагає безпосередно в поодиноких випадках.

Американські українці! Від нас у великій мірі залежить життя, або смерть 300,000 наших рідних братів і сестер. На нас звернені їхні очі, у нас їхня надія, до нас простягнені їхні руки! ДОПОМОЖІМ! РЯТУЙМО ІХ!

ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ

адв. Іван Панчук, голова

Никола Мурашко, Др. Лонгин Цегелський, Олена Лотоцька, Іванна Бенцаль, адв. Роман І. Смуk,
місто-голови

Др. Павло Дубас, секретар

Евген Рогач, касієр

Др. Володимир Галац, ексекутивний директор

Роман Слободян, Василь Шабатура, Василь Довгань, Анаст. Вагнер, Ант. Маланчук, контролори
Директори: Дмитро Галичин, Евфемія Гузар, Катерина Джорджія, Лев Добрянський, Богдан Катамай, Дарія Кульчицька, Марія Лехицька, Калина Лисюк, Анна Настюк, Микола Олек- сик, Іванна Подола, Дмитро Чернявський, проф. Микола Чубатий, Степан Шумейко.

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE

P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Penna.

в замку і двері відкрилися. В камеру війшло кількох дижурних з паперами в руках. Ми обмінялися поглядами: оце тепер стане- ться це на що ми боючися чекали. Рука шукала руки найближ- чої подруги і в дружнім устиску лучилися ми думками. Тимчасом дижурний, розсортуювавши папір, хрипким голосом без кра- ски читав прізвища: Волошин, Анна Боднар, Галина Столяр, Пе- ля Химко, викликана зітхала якби найстрашніше вже було поза нею, невикликана тривожно ждала своєї черги. "Кого я і- щитал бистрей собірайсь з вещами" — закінчив таким же голо- сом дижурний. Куди? Гляділи допитливо наші очі в його лице, та дарма шукали в ньому відповіді, воно завжди однаково грі- зне, понуре, відпихаюче. Воно рівно відсилає людей на волю, чи на смерть. Бо, чи це йому зворушуватися куди ми йдемо?

Ми неперші й неостанні. Він не має того дару застоно- влятися над тим, що переживає інша людина, що думає вона. Він навіть не застановляється чи й що він сам думає, він — бездуш- на машина.

Візита скінчилася, з грохотом зачинилися двері. Припали ми до тих наших дівчат, яких доля щойно рішилася. Ми не сум- нівалися, що вони ідуть транспортом. Але чому тоді нас розлу- чують, чому не забирають всіх? Нашою мрією було ділити ра- зом нашу спільну долю даліше, бо лучили нас сильні вузли при- язні, спільно пережитих тюремних днів. Слідство, процес, камера смерті, помилювання і врешті поворот до життя — ка- мера засуджених. Спільно пройшли ми оці всі проби, які ство- рили з нас одну велику душевно нерозривну зцілість, однак проти такої судби, як сьогодні, ми були пасивні, бо щож поміг- ри спротив?

Зворушені до глибини пакували свої клуночки дівчата. Ми помагали їм мовчки. Завелика хвилина, щоб ворушити її слова-

ми. Ми й так розуміли одна одну дуже добре, кинений погляд, сестриний поцілунок більше значить, як неодні гарячі слова.

Скоро відкрилися знову двері. Ми думали, що вже прий- шли по них. Тимчасом дижурний знову розгорнув папір і зно- ву почав читати прізвища: Війників Талька, вслід з ним, викли- кав моє прізвище — "собірайсь бистрей з вещами".

Я душею зраділа, що не розлучають мене з Галиною, най- ближчою подругою. В поспіху складаємо свої клуночки і в кіль- кох мінутах ми готові. Приходить найтяжча хвилина, хвилина прощання. Остаються три наші дівчини: Дара, Марта й Людка. Підходимо до них. Стоять вони три на сіннику зворушені, мов- чазливі.

"Люба, Люба, ніколи мене не забудь" — закидає мені мала Дарка руки на шию і ніжно тулиться до мене. Вогкі її очі, так по дитячому дивляться на мене, так по дитячому просять.

"Люба, сестричко моя" — пращає мене Марта і робить хрест на моїх грудях.

Підхожу до Людки. Та стискає мене міцно й без слова ди- виться на мене своїми глибокими очима, як би хотіла цей по- гляд дати мені на дорогу. Стоїмо хвилинку притулившись до себе.

Від дверей будить нас грімкий голос дижурного: "А ну да- вайте по бистрей!"

Закидаємо наплечники на плечі, ще один погляд на дівчат і ми вже коло дверей. Обертаємося, ще раз на мить. Стоять вони три на сіннику під стіною мовчазні непорушні. "Чубарики" вже тягнуть нас на коридор. Підносимо швидко руку і кличемо "Сла- ва Україні!" — Дівчата відповідають і ми зникаємо за залізни- ми дверима.

(Дальше буде).

КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКИХ СО- ЛІСТІВ У МІНХЕНІ

В неділю 4 травня відбувся у Мінхені концерт молодих у- країнських солістів. В концер- ті взяли участь: Оксана Тарнав- ська (скрипка), Калина Чічка- Андрієнко (фортеп'яно), та Іван Рудавський (баритон).

Концерт розпочала п-ні Чі- чка-Андрієнко фортеп'яновим „Запрошенням до танку” Ве- бера. Опісля вивела „Арабес- ки” Дебюссі.

Центром уваги у цьому скромному концерті була п. Оксана Тарнавська. Молода, талановита скрипачка викона- ла прекрасно концерт А-дур Боккеріні. При виконанні ме- лодійного Брамса доказала Тарнавська, що крім таланту й технічних досягнень вміє вжи- тись у твір та наблизитись до тенденції автора. Її скромний недільний виступ доказав, що в Тарнавській маємо знамени- ту скрипачку.

Баритон Іван Рудавський вда- ло відспівав кілька оперних а- рій: арію Мазепи з опери Чай- ковського „Мазепа”, арію Ос- тапа із Лисенкової опери „Та- рас Бульба”, та чи не найкраще з них арію Ренато із „Масково- го балю” Верді.

Акомпаніювала п-ні Калина Чічка Андрієнко.

СОВІТСЬКІ КОНЦЕНТРАЦІЙ- НІ ТАБОРИ

В совітській зоні Німеччини є тепер більше концентрацій- них таборів як за влади націс- тів.

Таксамо як за Гітлера в со- вітських таборах найбільше тепер німецьких соціалістів.

“ЗБІРНИК ПІСЕНЬ ДЛЯ МОЛОДІ” МИХАЙЛА ГАЙВОРОНСЬКОГО

Появилася з друку дуже гарна праця нашого відомого композитора Михайла Гайворонського п. з. “Збірник Пісень для Молоді”.

Збірник має 144 сторінок, великого формату вісімки. Кожна сторінка прикрашена знаменитими ілюстраціями талановитого графіка Е. Козака і малюнки М. Ткачук.

Збірник ділиться на три частини: Перша частина — це одно-дво-триголосні пісні. Передівсім початкові, надаються для дітей дошкільного віку. Дальші відповідні для дітей вищих класів народної школи. Усіх пісень тут 72.

Друга частина — це матеріал що надається для dorostayuchoy molodi. Матеріал упорядкований на чотири пори року, і так теж пристосовані тексти пісень й малюнки для них. У групі “Осіннь” є спеціально пісенний матеріал для Листопадового свята. У цій другій частині зібрано теж в окремі глави пісні для

Шевченківського і Маминого свята. В окрему групу виділено серію коляд, колядок і щедривок. Усіх пісень у 2 частині 106.

Третя частина — це серія коло двадцять пісень, зложених на скрипковий або мандоліновий ансамбль. Помисл автора дуже вдатний, а важний передівсім задля моментів національно вихованих.

Композитор справив не тільки молодим радість, але передівсім прийшов з помічю нашим педагогам, які не будуть потребувати розглядатися за цього роду чужими творами.

Взагалі “Збірник Пісень для молоді”, Гайворонського, це велика поміч і полекша для наших учителів, які при навчанні співів, при влаштуванні шкільних і національних свят мають тепер розв'язані руки.

Книжка ця повинна стати підручником у всіх наших школах, і повинна знайти теж у кожному українському домі.

НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО — ДЗЕРКАЛО ДУШ НАРОДУ

Мірилом моральної та духовної сили українського народу є його народна мистецька творчість. Вона виявляє себе незвичайно багато, в кожній ділянці народного життя.

У повсякденній роботі, при відпочинку, святкуванні, у свому найближчому оточенні — народ виявляє свій мистецький хист, невпинно працює над здійсненням ідеалу краси.

Свою стихійну тугу та відвічне прагнення краси зумів народний мистець прегарно зобразити в орнаментальних прикрасах, що вкривають народний одяг, посуду, господарське приладдя, хатню обстановку. Всі ці прикраси стають перед нами як досконалі форми, продумані композиційно, в яких планомірність, декоративність та можливість пристосування глибоко вичуті й докладно обчислені. Завжди всі ці орнаментальні прикраси свідчать, що народна творчість досягла високого мистецького й технічного ступеня, бо зуміла вдало розв'язати найтяжче питання зв'язане з орнаментом взагалі, що вимагає багато літ впертої праці, спостережливості й досконалення.

Алеж бо й дійсно цілі століття народ досконаліть ділянку декоративного мистецтва. З покоління на покоління переносить це знання й плекає його з великою любов'ю. І оживлює орнаментальні прикраси жит-

тєвим змістом, вбачаючи у схематичному укладі ліній та фігур—образи соняшного саява, зір і місяця, цвітучі квітки, різні пташки, звірята, дорогу що тягнеться у простір, рухливий вітрячок, млиночок. Багато світла, руху, гомону, свіжих красок, багато окриленних думок й глибокого почування вискакують орнаментальні прикраси на предметах народного побуту. Оцей життєвий зміст орнаментальних схем прегарно окреслений в народних назвах на кожний мотив.

А хоча ми й не знаючи цих назв, станемо розглядати зокрема вишивки, писанки, різьблені й керамічні прикраси, народні одяги, будемо оголомшені саме незвичайним життям, що з особливим нервом та окресленою ритмікою бе із цих предметів.

І стає нам ясно, що українське народне мистецтво, це велика сила, яка дучить давнину з майбутнім, яка виявляє творчі здібності й напругу, яка обєднує український народ у спільному прямуванні: творити своєрідне, одноцільне мистецтво для життя.

Та зокрема для нас найважливіше, що українське народне мистецтво це наскрізь жіноча творчість. Отже якість, зміст та ідейне насичення, що проявляється в народному мистецтві, свідчать перш усього про творчу спроможність та рівень мис-

ПРОФЕСІЙНА СИЛА

Др. Володимир Стасів, уроджений в Детройті скінчив свої студії дентистики 5 червня, 1946, коли йому було 24 роки, й негайно вступив до американської армії, де є дотепер у Селфидж Філд, Міш.

Др. Володимир, син Петра і Катерини Стасів, є тихої вдачі й щирий український патріот. П-тво Стасіви мають sklep з поживою, й відомі в Детройті з своєї жертвенності й патріотизму, розуміють змагання молоді до вищої освіти, тому й радість їх велика, що син став професіоналістом. П-ні Стасів є довголітною активною членкою 5 відділу СВА в Детройті.

Др. Володимирові Стасіву, бажаємо якнайкращих успіхів в його професії, а родичам складаємо щирі gratulacii.

Павлина Будзол

ПРИ КОЖНІЙ НАГОДІ ЖЕРТ- ВУЙТЕ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД “Нашого Життя”

тецької культури української селянки. Вишивки, тканини, писанки, витинані й плетені прикраси, настінне малювання — це все праця жінок.

Від віків безчисленні маси українського жіноцтва на всіх українських землях, розмежованих політичними кордонами, плекали традиційно предковичні мистецькі форми, збагачуючи їх оригінальними замислами безіменних творчих талантів, надихуючи свіжістю переживань та почування.

Від віків українське жіноцтво обєднувало українські землі спільною мовою творчого вислову та плекаючи рідну традицію, боронило українську культуру перед напливом чужих елементів. Від віків теж, українське жіноцтво засвідчувало своєю творчою працею силу українського народного мистецтва.

Як творець народної мистецької культури, українська жінка відграє домінуючу роль в українському мистецтві взагалі. А стоячи на сторожі чистоти стилю українського народного мистецтва, українська жінка сповняє завдання великої суспільної ваги.

ВИПРОСИЛИ У ПРЕЗИДЕНТА

Учениці української Дівочої Академії СС. Василянок у Факс Чейз, Па., віднесли листовно до президента Трумана з проханням збільшити вагу посилок до скитальців. Президент Труман зараз відповів їм ласкавим листом, що він зарядив, щоб почта сповнила це бажання добродійних студенток.

За кілька днів наші студентки одержали листа з офісу Генерального Постмастера у Вашингтоні, в яким сказано що на поручення президента Трумана, почта дає дозвіл від 15 червня, збільшити вагу пачок до 22 фунтів. Учениці Дівочої Академії оголосили в травні допомогувати акцію “Діти-Дітям” і посилають до таборів харчі й одяг, які присилають парохії й добродії. Крім того вони ведуть товариську переписку з дітьми скитальців.

ПИШЕ СКИТАЛКА З АВСТРИ

В листі до редакції “Нашого Життя” пише пані І. Л., бувши голова Союзу Українок в місті Б., й пізніша членка головної управи Союзу Українок у Львові: “Пані І. Б. з Грацу прислала мені два числа Вашого часопису “Наше Життя” Я зараз скликала жінок і ми собі спільно прочитали, передискутували, вириваючи собі газету з рук до рук.

У нас що правда, через несприятливі умовини нашого табору нема ніякого жіночого гуртка, але щось таке зачинається творити, а товчок до цього дає нам Ваша газета”

(Радіємо вістками від Вас і бажаємо найкращих успіхів в організуванні гуртка (чи Союз Українок?). “Наше Життя” висилатимемо вже просто до Вас. Пишіть частіше.

Редакція)

НОВА КНИЖКА ВІРШІВ С. МУСІЙЧУКА

Вийшла з друку сина книжечка “На Крилах в Україну”, вірші Степана Мусійчука, друкована в “Новому Шляху” в Канаді. Об'ємає 200 сторін друку і містить 149 віршів, як: Полети в Україну, Діти квіти, Пори року, святочні, Листопадові, патріотичні, Цвіти матерям, гимни, привіти, присвяти і думки, гадки та молитви. Між іншими є там і “Гимн Союзу Українок” “Гей сестри в гору очі”, що музику до цього гимну уложив автор і М. О. Гайворонський. Ноти є в С. Мусійчука.

Вірші надаються до деклямування на різні національні торжества. Про книжку і вірші були вже згадки в нашій пресі. Поручаємо цю книжку нашим читачам. Замовляти у:

Rev. Stephen Musiychuk, 2929
Glennwood Ave., Youngstown 7,
Ohio.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

НЮ ЙОРК СІТІ, Н. Й.

Не забули скитальців

Дня 14 червня ц.р. в родині п-тва Михайла і Марії Гаврилович був день радості з приводу вінчання їх дочки Олі з п. Михайлом Іваном.

При цій нагоді п-ні Ева Кобзар і Текля Дякович зібрали 26 доларів, які вислано до ЗУА Допомогового Комітету у Філадельфії.

П-ні Марія Гаврилович є годуючою контрольної комісії в Тов. Жіноча Поміч, 3 від. СУА. в Нью Йорку. Молодятам бажаємо щасливих міг на новій дорозі життя, а за жертву спасибі добрим людям.

Ева Кобзар, секр. 3 від. СУА.

ДЕТРОЙТ, МІШ.

Відділ 23 СУА

Наш відділ вислав до скитальців в березні 1947 року 35 пакунків по 11 фунтів, що пакувались у членки Е. Кахній. Це було 30 пачок з поживою а 5 пачок одержі, кошт цих пачок виносив \$95.18, гроші були з коляди, що зложили наші свідомі громадяни, за що ми в імени Союзу Українок Амер. складаємо щире подяку. В місяці квітні ми знов вислали 11 пачок від членки П. Стисловської — це була одержі і черевики.

Дальше в травні вислали ми знов 9 пачок від членки М. Ясінської, де було 6 пачок по 69 фунтів а 3 по 11 фунтів. В 5 пачках була пожива а решта діточа одержі. Тих 6 вислали ми до табору, який був нам призначений Централю СУА, а других 20 пач. це річи які купила і пошту оплатила членка Ева Сташків, котра дуже багато причиняється до фінансової піддержки відділу. Щира подяка від нас всіх і дай Боже, щоб ще довго прожила та з нами дальше працювала.

Дня 17 травня ми уладили культурну вечірку в хаті п-ні М. Ясінської та запросили членок з других відділів і помімо лихої погоди, членки дуже гарно зійшлись з 34, і 14 відділів СУА і Золотого Хреста, що м нами гармонійно працюють. Відчит дала п-ні Біловус на тему як здобувати приятелів поміж чужинцями і ширити українську культуру.

Поміж присутними видно було зацікавлення, та по скінченню, майже всі забрали голос у живій дискусії. Відтак подано легку перекуску, і членка дому попросила до збірки, котра була призначена на На-

ше Життя. Зложили по 2 дол.: А. Біловус, А. Лишак; по 1 дол. М. Боднар, п-ні Фуздел, М. Стружевська, А. Гнатюк, М. Грешко, К. Кінчук, П. Батрин, Г. Грабовецька, П. Михальчук, А. Попович, В. Тау'к, Е. Сташків, М. Череба, А. Медвідь, К. Кміцінська, Е. Кахній, М. Слупецька і М. Горбова. Разом збірка принесла 22 долари.

Всім членкам і гостям в імени СУА складаємо щире подяку і подаємо до відома, що такі вечорки є далі на програмі і будуть по черзі відбуватись.

Марія Ясінська

ДОКЛАД ПРО УКРАЇНУ

НЮАРК, Н. ДЖ.

Заходами 28 відділу СУА жіноцтво міжнародної організації при UWCA в Ньюарку, мало нагоду почути вичерпуючий доклад про Україну, який виголосила п. Олена Лотоцька, голова СУА в англійській мові, ввечір 9 червня в одній із саль UWCA.

Прелегентка дала огляд історії України від 7 століття перед Христом аж до теперішніх часів, спиняючись довше на добі козацькій, та подіях 1918 року, останньої світової війни й теперішнього положення України і визвольних змагань української нації, додаючи коротко про розвій української літератури й мистецтва.

Доклад хоч довгий вислухали всі з великим зацікавленням що видно було із запитів та оживленої дискусії після докладу.

Вечором проводила п-ні Гарнер, голова міжнародної організації при UWCA, де відділ 28 СУА. є теж членом.

Членки 28 відділу під проводом своєї голови п-ні Анни Настюк подали приявним каву й тісточка свого печива.

Вважаємо, що вечір був дуже успішний.

Катерина Кузьма, секр. 28 від.

ДЕТРОЙТ, МІШ.

Відділ 31 СУА

На останніх зборах 31 від. СУА. в Детройті членки дискутували над справою видань творів Лесі Українки й були тої думки, що такої книжки нам конечно потрібно. Згідно з тим одноголосно рішено, щоб вислати негайно до Централі СУА. 25 доларів для тієї цілі, а що ми уладжуємо час до часу „Вечорі Української Культури” то незабаром і дохід із цих вечорів вишлемо теж на видання творів найкращої у-

Щоб бажання здійснилося

Від років я є членкою Союзу Українок Америки й маю добру нагоду пригланутися життю нашого організованого жіноцтва. Бачу, що вони добрі й заповідливі господині дома, їх діти добре одіті й здорово відживлювані. В організації, у своєму відділі, на загал, працюють й дбають, щоб були в касі фонди на народні потреби.

Все те гідне похвали, але не вповні вистарчальне, бо української книжки чи газети у більшості ні дома не видно ні не люблять навіть, щоб хоч на зборах відділу дещо прочитати тай передискутувати. А скільки добра принеслоб прочитання якоїсь статті чи оповідання спільно на зборах. Як ми можемо виховувати наших дітей в українському дусі, коли ми самі не збагачуємо свого знання? Те, що ми колись вчилися, не вистарчить на ціле життя, бо змінюється світ і люди й більше твориться у кожній ділянці життя. Добра книжка, добра своя газета допоможе нам іти з духом часу, поширить наш світогляд. Навіть про найближчі нам українські спра-

української поетки Лесі Українки.

Дорогі Сестри Союзанки! Подумайте й ви над цею справою, ми певні, що ваші думки причиняться до наших. Ви теж відчуєте, що справа на часі й допоможете нашій Централі у цім виданні.

Взагалі, ми повинні дбати, щоб і наша газета „Наше Життя” мала нашу постійну піддержку, щоб СУА був дальше нашою твердиною й гордощами. Нехай страдална Україна усміхнеться радісно, що у неї є добрі дочки й свідомі своєї місії.

Анастасія Г. Біловус, секр.

ОПОВІСТКА. — Відділ 23. СУА. в Детройті приготується до 15-літнього ювілею на день 26-го жовтня, 1947 року і просить інші наші організації й товариства, щоб здержались, у той день із своїми імпрезами, та тим дали нагоду 23 відділові СУА. відсвяткувати цей 15-літній ювілей торжественно.

Заздалегідь дякуємо за кооперацию.

КОМІТЕТ ЮВІЛЕЮ

ви знаємо здебільша дуже мало, от так прихапцем, щось прочитаємо або принатідно почуємо якийсь реферат. Все те є замало; щоб дітям нашим передати і впоїти в них повагу й любов до свого народу.

Трапляється тепер така дуже добра нагода зробити корисне й патріотичне діло, й хочеться вірити, що наше жіноцтво вповні зрозуміє його вагу та підпре з усієї сили, щоб бажання стало дійсністю.

Прислухаймося до поради Центральної Управи СУА, яка бажалаб видати прегарну книжку, щоб була із неї користь для діток наших і придбала повагу для української культури.

Ця важна книжка, це твори найкращої нашої поетки, Лесі Українки, видані в перекладі на англійську мову. Переклад ліричних поезій, драматичних поем і драм Лесі Українки зроблений відомим нам усім д-ром Персивалом Канді, вже готовий. Подаючи план книжки, д-р Канді сказав так: „Для цієї книжки я вибрав найкращі й найбільш різномодні твори Лесі Українки, які є улюблені українцями й вивіщені критиками а які, на мою думку, знайдуть захоплення англосаських читачів” Книжка матиме теж біографію й літературну оцінку її творів.

Ми союзанки Богу дякувати, поважна числом членок організації, неодне вже гарне й корисне діло зробили, а тепер слід нам показати своє зрозуміння цієї важкої справи, — видання творів Лесі Українки в англійській мові. А справа так важна й велика, що ми усі членки СУА. повинні її приспішити, зложити гроші, щоб це видання появилось якнайскоріше.

В одному із чисел „Нашого Життя” була добра пропозиція одної з членок СУА., щоб місяць серпень ц.р. призначити на збірку фондів на видання цих творів. Відділи СУА. добре зробилиб, щоб імпрези в місяці серпні призначили на ці видання. Але до того не треба обмежуватись тільки до фондів, що прийдуть. Наші відділи певно мають деякі гроші покладні, тож даймо їх тепер, щоб справу рушити з місця.

Анастасія Біловус
Детройт, Міш.

ПЕРЕСЕЛЕННЯ

У Варшаві підписано протокол про офіційне закінчення українсько-польського переселення. Через лінію Керзона переселено досі 1,800,000 осіб.

УСПІШНИЙ ЗІЗД УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В НЬО ЙОРКУ

(Продовження зі Сторони 4-ої)

руть жінки й дівчата від чоловіків. Як приклад, казала, може послужити цей зізд, на яким була значна більшість дівчат.

Панна Софія Демидчук говорила про третю верству українсько-американської молоді й закликала до активнішої участі в громадським житті. Усі ці реферати були по англійськи. Панна Галина Зейкан, нова молода українська імгрантка з Карпатської України, у своєму привітні сказала, що нові імгранти більш як коли почувалися частиною українського громадянства в Америці, отже й тутешньої української молоді.

Після обіду була дискусія над рефератами й винесено ряд постанов. які будуть базою дальших нарад на конвенції Ліги в осені у Філадельфії, Па. Нарадами проводила панна Генофефа Зелко, голова молодечого відділу Союзу Українок в Акрон, Огайо, секретарювали панна Анна Дудяк і пан Іван Прилуцький.

Того самого дня ввечері відбулась в готелі Нью Йорку спільна вечеря при участі понад 400 гостей, а потім бал. Підчас вечері промовляли: пані Іванна Бенцаль, голова Жіночої секції ЗУАДК в Нью Йорку, п. Дмитро Галичин, секр. УНС., др. Лука Мишуга, редактор "Свободи", п. Степан Шумейко, голова УККА і др. Луцик, представник укр. канадійських ветеранів останньої війни. Вечеру закінчено роздачею спортивних нагород, здобутих у змаганнях попереднього дня.

Завершенням зізду був музичний фестиваль 1 червня, у великій шкільній салі.

На програму склалися три точки: Інценізація історичної

картини Іллі Репина "Запорожці відписують султанові", оперета Ніщинського "Вечорниці", концерт Українського Молодечого Хору під проводом проф. Степана Марусевича й виступ солістів: скрипачки-віртуозки Донни Гресько й співачки Марії Полин'як-Лисогір.

Вся програма пройшла з найкращим успіхом. "Живий образ" запорожців Репина що відписують листа султанові була новість, і всі із зацікавленням дожидали, як цей "живий образ" вийде. На загальне задоволення інценізація виконана членами хору Юрія Кириченка, вийшла надсподівано гарно. Сценарій написала Меланія Миланович, редакторка англійської часті "Нашого Життя", а інценізацію підготував п. Михайло Скоробогач.

У "Вечорницях" взяли участь коло пів сотки хлопців і дівчат в прегарних українських строях. Сольові партії співали: Люба Ковальська, Ольга Задорецька, Марія Боднар, Ольга Онищук та Евген Крук. Танцювали: група танцюристів Івана Фліса, групи дівчат, та Оксана Авраменко з Володимиром Бакадом. Режисер Вечорниць був теж Михайло Скоробогач, грала оркестра Йосифа Снігура, диригував Степан Марусевич. Оплескам захопленої публіки не було кінця.

У третій точці Український Молодечий Хор під проводом проф. С. Марусевича відспівав М. Гайворонського "Думу" і "Ой загуду, загуду" із сопрановим сольом Марії Полин'як-Лисогір, та Козицького "Зелені Килими" В сольових виступах Марія Полин'як-Лисогір відспівала: М. Гайворонського "Молитву", Едлічки "Хустину" та арію з опери Паяччі.

Донна Гресько, скрипачка-віртуозка, грала Чайковського "Сентиментальний вальс", Саратті "Цігайнервайзен" і кілька надатків на домагання одушевленої публіки. Солістам аккомпаніювала відома талановита піаністка Оля Дмитрів, яка була теж ініціаторкою й душею фестивалю, та головою фестивального комітету.

Цілий зізд, а в тому й концертна програма Ліги Україн-

СПІЛЬНІ НАРАДИ ПРЕДСТАВНИКІВ КОМІТЕТІВ

В Оттаві, столиці Канади, відбулись в днях 11 і 12 червня с. р. спільні наради представників Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, Українського Допомогового Фонду Канади, Українського Конгресового Комітету Америки й Комітету Українців Канади.

Обговорено усі спільні справи й проблеми обох Допомогових Комітетів, а головню справу переселення українських скитальців, утримання лондонського й інших європейських бюр та висилки делегатів для праці між українськими скитальцями в американській, британській та французькій окупаційних зонах Німеччини й Австрії. Обговорено й передано до вирішення обох комітетів точний план, умови й методи дальшої тісної співпраці наших Допомогових Комітетів у несенні помочі українським скитальцям й жертвам війни.

Обговорено теж плани й підготову Панамериканської Української Конференції, яка має відбутись в Злучених Державах Америки в осені цього року, та потреби дальшої оборони прав українських скитальців.

В нарадах взяли участь від ЗУАДК Комітету д-р В. Галан і ред. Б. Катамай з Філадельфії, Па., від УКК д-р Л. Мишуга й Д. Галичин, з Джерзі Ситі, Н. Дж., а від Допомогового Фонду й КУК о. д-р В. Кушнір, адв. Я. Арсенич і п. Е. Василюшин з Вінніпегу.

Комітет Українок Канади проголосив місяць червень місяцем посиленої акції збірки одягу й взуття для скитальців.

Комітет Українок Канади звернувся до усіх товариств і організацій — світських і церковних — і до поодиноких осіб та до всего українського громадянства міста Торонта й околиці, щоб шире взяли за працю, щоб збірка була скінчена з повним успіхом.

Ської Молоді Північної Америки, мали дуже серйозний характер і були солідно переведені.

Це був дійсно успішний здвиг, який виказав що серед нашої молоді є велике заінтересування українського культурою й громадським життям.

ПЕРЕСЕЛЕННЯ — НАЙБІЛЬШ ПЕКУЧА СПРАВА

(Продовж. із 4. стор в додатковому випуску)

нітних професійних спеціалістів. Під увагу береться можливість масової й індивідуальної еміграції. Створено вже теж окремих табор (в Мюленбергу, Долішна Саксонія), в якому приміщується осіб, які вже мають віздову візу, але ще дожидають на дальше полагодження формальностей.

Ще кілька слів про вигляди переселення на найближчий рік, як їх бачить Міжурядовий Комітет для Скитальців, що в справі переселення вже заключив цілий ряд договорів з поодинокими європейськими і південно-американськими та іншими країнами і який продовжує робити в цьому напрямку відповідні заходи. Реасумуючи всі ці заходи в країні за країною та розглядаючи можливість переселення, Комітет авторитетно стверджує, що „хвилю не має більших виглядів на масове переселення на більшу скалю". І хоча вже поважна кількість скитальців буде переселена ще цього року до Південної Америки, то ще пройде деякий час, заки ціла маса скитальців зможе уладитися в інших країнах. Ці країни, в багатьох випадках, мусять насамперед змінити свої імміграційні закони, як теж придбати, зглядно виасигнувати відповідні фонди на переселення. Справи переселення скитальців можуть увійти в нову і кращу фазу після урухомлення ІРО та перебрання ним переселенчих завдань.

Ясно, що на справі переселення може мати відповідний вплив теж публична опінія поодиноких країн, якщо вона буде відповідно зорганізована та використана. Під цим оглядом великі завдання та обовязки спадають на Допомогові Комітети. Справа переселення скитальців є справді пекуча і на ній повинні бути зосереджені головні старання всіх людей, серце яких ще бється людськими почуваннями та які мають співчуття до цих бездольних жертв нашої грізної доби.

Любити правду на землі
І друга щирого пошли
А нам всім любов між людьми!

ІВАН ГАСИН

НАЙСТАРШИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
у Філадельфії

В потребі удавайтеся до нас, а дистанете
чесну і щирю обслугову. Ціна після
Вашого бажання

КАПЛИЦЯ БЕЗПЛАТНА

HASYN FUNERAL HOME
2241 North Broad Street
Philadelphia 32, Pa.

PHONES: ST 4-1418 — ST 4-1234

ЦВІТИ

на весілля, похорони й інші
оказії

замовляйте тільки в українського квіт'яра

Еміліян М. Матковський
ДОСТАВЛЯЄ ВСЮДИ В МІСТІ
ФІЛАДЕЛФІЇ

EMIL M. MATKOSKI
2904 W. Poplar Street
Philadelphia 30, Pa.
Phone: FR 7-5582

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.

PHILADELPHIA 30, PA.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі